

et wimati neñad enam kellegi eest ennast ei äbbeneñud, waid kui kerritu teenrid ja pühhad inimesed kõiki tehha võisid, mis ial tahtsid. Lakkumiñe, prassimiñe, sõmiñe, perdiko ello, se olli nende iggapäwane töö, rahwaõst rumalaks teggeminiñe nende murre, ja mõnda enam neñad sedda jõudsid, sedda surem olli nende au ja palk papsti jures. Kes wähhe teisiti uskus, sedda otusid need mugid ülles, ja sedda enam legi ei peastnud, se läks ellusalt tulle. Nõnda põletati Hollandi, Englandi, Spania, Portugali ja Italia maal aega mõda papsti kassio jätrele enam, kui 50 tuhbat inimest se föige iranama wisiiga ellusalt ärra, isse need tubhanded ja tubhanded, sedda üllespodi, mõegaga tappeti, wangis näljaga surmati, ja nõnda veel mu wisi otsati. Ja sedda tehti kõik se taajale risti usso pärast. Portugali maal põletati sahte veel ilda aijagi eest ärra. Neid wõeti kinni, ja anti neile sūks ilm tunnisimeesteta, et neñad mitte kerrito ja Kristusse siisse ei ussu. Neid wõrgutati, neid pinnati, neid näppistati, nende fulned ja näppo otsad wiliit mahha, nõuda kana, kui se üks neist sedda enam ei jõudnud kannatata, ja tunnistas, et tema sündlañe olles. Se teine jäi endalle oma ilmssüdusse sees kindlaks ja ei tunnistanud mitte enda wasto, mis tema endalle foormaks peale panna ei võinud. Nõllemid mõisteti nüüd ülla tulle trahvi läbbi; mõllemille tömmati riided selga. Kelle peale tulle leggid, ja kurradi fuijud malitud ollid, panti pabberi mätsid, jälle kurradi fuijudega nende peal, pähhe ja widi neid nüüd trahvi

paiga peale. Seal ollid pestid üllesehhitud, ja tuhbat ja tubhat inimest wahtrissid alnatest, kattuoste pealt ja iggalt poelt, lida se pühha ferruko kohhus muhleb. Selle ühbele, kes ennast isse südlassets tunnistas, anti armo ja patti andesandmist; siis jõrgati tedda mahha ja põletati tedda furnult ärra. Agga sedda teist waest, kes olli sõggedaks ja vastulissets jänud, ja kes ei tunnistanud tema süüd, sedda kõdeti pesti külge märtja köiedega. Siis wõeti üks piis edda käte, selle otsa kõdeti ühte lõrret mustifud, sedda pišteri põllemma ja sellega företati siis tema näggo ülle ja ülle trahvi allustusselts. Siis tehti tema jalla tallade alla tuld ülles, agga wõga pilkali tuld, mis waewalt külge putus, et sedda waewa õige pikkendata; siis teed ka issa ennam ja enam kõrgemalle. Se waene pallus ja kõndas, agga ei tulnud abbi foskiltki. Kuñingas seisib isse alna peal watamas, selle käest pallus tema sedda suurt armo, et ta rohkem puid põllemma panna lasseks; agga ei ka se kuñingas wõanud sin middagi tehha; igga üks obkas ja lõi oma rinnu peale, mõtteldes, sedda on se ärra nedetud waene endalle ärra teninud. Jo lõid tullelegid siis tema kehha ümber sollo, ja tullid tülje kondid ärra põlenud libha läbbi, mis ta wallo sees kannamisega katki murdis, wâlja, agga veel olli ing ja eäl rinnus. Siis lahkus ta wimati ihust, ja nende iruha, üllefektuste inimeste käest, töstases Selle pole, Kelle waim elbus ja arm on. Pärast sedda wõeti siis nende tubla ja wissati tedda jõkke, et neist kujist fa mitte tolmutestki usjatte pahhandusselts